

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 653/2025
16.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Недељковић адвокат из ..., против туженог AmphenoI Automotive Technology DOO Трстеник, чији је пуномоћник Ивана Гајић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2032/24 од 07.11.2024. године, у седници одржаној дана 16.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2032/24 од 07.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2032/24 од 07.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Трстенику П1 18/24 од 10.07.2024. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је решење о отказу уговора о раду од 08.09.2021. године незаконито и да се тужени обавезе на исплату 18 минималних зарада које би остварио да је радио, у укупном износу од 582.690,24 динара са законском затезном каматом од 03.11.2021. године до исплате, и обавезан тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 141.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члан 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос уговором о раду од 24.08.2018. године и распоређен је на послове ... . Приликом заснивања радног односа тужилац је предао туженом уверење о здравственом стању од 17.09.2018. године, по којем је он психофизички здрав и способан за рад. Уговор о раду отказан је решењем туженог од 08.09.2021. године, због одбијања тужиоца да по усменом налогу надређеног лица настави са радом на позицији ... . Пре доношења тог решења тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду. У писаном изјашњењу на упозорење тужилац је навео да је дати налог одбио зато што не може да ради на тој позицији, јер то захтева подигнуте руке услед чега му трне кичма, указујући да су и други запослени одбијали рад на тим пословима и да зато нису трпели никакве штетне последице.

Тужилац је поднетом тужбом тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду јер је из оправданих - здравствених разлога, због обољења кичменог стуба, одбио налог за рад на означеним пословима.

Првостепени суд је тужбени захтев одбио. По становишту тог суда, оспорено решење о отказу уговора о раду је законито, засновано на члану 179. став 3. тачка 1. Закона о раду у вези са чланом 54. став 1. тачка 1. Правилника о раду туженог и чланова 7. и 9. уговора о раду који су странке закључиле. Приложена медицинска документација о обољењу кичме, која потиче из времена пре заснивања радног односа, по схватању првостепеног суда није од значаја за одлуку у овом спору јер тужени приликом заснивања радног односа није био упознат са њом (тужилац је приложио уверење о здравственој способности за рад). О томе тужени није био обавештен ни накнадно, када би био у обавези да након спроведеног поступка пред надлежним здравственим органом тужиоца распореди на послове који одговарају његовим здравственим способностима.

Другостепени суд је одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду, налазећи да је нижестепени суд правилно применио материјално право на чињенично стање које је у потпуности и правилно утврђено. Другостепени суд је оценио као неосноване жалбене наводе којима се оспорава закључак првостепеног суда о недоказаној тврдњи да је тужилац приликом заснивања радног односа упознао туженог са својим здравственим стањем и да оно представља извињавајући разлог за одбијање да ради одређене послове, због чега код њега није могла постојати свест о кршењу радне дисциплине. Такву оцену другостепени суд је засновао на оним разлозима који су наведени у образложењу првостепене пресуде - да је тужилац приликом заснивања радног односа приложио уверење о способности за рад и да о свом погоршаном здравственом стању није обавестио туженог ни током трајања радног односа.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 81. став 2. Закона о раду прописано је да запослени са здравственим сметњама, утврђеним од стране надлежног здравственог органа у складу са законом, не може да обавља послове који би изазвали погоршање његовог здравственог стања или последице опасне за његову околину. У овом случају, надлежни здравствени орган није у складу са законом утврдио да код тужиоца постоје здравствене сметње због којих он не може да обавља послове на које је по усменом

налогу претпостављеног био распоређен, јер би ти послови погоршали његово здравствено стање. Само под тим условима тужилац би имао право да одбије да ради, у смислу члана 33. став 1. тачка 2. Закона о безбедности и здрављу на раду, и тада не би постојао разлог за отказ уговора о раду из члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду - неоправдано одбијање запосленог да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом.

Тужилац је уз тужбу, као доказ за своје наводе о оправданости разлога за одбијање послова на које је по усменом налогу претпостављеног био распоређен, поред медицинске документације о обољењу кичменог стуба доставио и предлог ординирајућег лекара од 17.07.2018. године за вештачење са извештајем и мишљењем о његовом здравственом стању. Међутим, тужилац је од поступка пред надлежним здравственим органом (по исказу датом у својству странке) одустао јер је засновао радни однос код туженог, а није доказао да је такав поступак покренуо током трајања радног односа.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић